

Atrakcje

Jeziro Jasień

Zwane dawniej Łupawskim (pow. 577,2 ha, dług. 7,7 km, szer. 1,4 km, głęb. maks. 32 m). Wąskim przesmykiem łączy się ono w części północno-wschodniej z jeziorem Otnoga (pow. 15,8 ha, dług. 665 m, szer. 410 m, głęb. maks. 3,9). Największe i najbardziej malownicze jezioro na ziemi bytowskiej, położone jest w strefie pradoliny pomorskiej. Dnem jeziora ciągną się wały morenowe i złoża wapienne. Wypełnia ono część długiej rynny, którą wykorzystuje rzeka Łupawa, wpadająca do Bałtyku, wypływająca z północnego krańca jeziora. Brzegi ma dość wysokie, miejscami do około 25 m nad zwierciadło wody, w znacznej części zalesione. Wąski półwysep wcinający się głęboko od wschodu w jezioro dzieli je na dwie części. Na jeziorze znajduje się 7 wysp porośniętych lasem liściastym, złożonym z dębów, jesionów, brzoź i olch. Na jednej z wysp, pośród starych dębów, znajduje się grodzisko wczesnośredniowieczne. Bardzo rozwiniętą linię brzegową urozmaicają liczne cyple i zatoki. Zarówno brzegi zarośnięte szuwarami, jak i wyspy są miejscem gnieźdzenia się łabędzi, kormoranów, czapli, perkozów, i innego ptactwa wodnego. Sporadycznie obserwuje się też nad wyspą kanie czarne i rdzawe. Do r. 1918 na jednej z wysp gnieździł się także bielik. Na południu łączy się ono z jeziorami Obrowo Duże (pow. 37,4 ha, dług. 1 km, szer. 520 m, głęb. maks. 10,2 4n) i Obrowo Małe (pow. 9 ha, dług. 520 m, szer. 270 ni). Z miejscowości Jasień rozpocząć można spływy kajakowe rzeką Łupawą najdłuższą z rzek pomorskich wpadających do Bałtyku. Wokół jez. Jasień rozłożyły się wsie i osady: Łupawsko, Otnoga, Zawiaty, Sieromino, Kłosy oraz przysiółki Babia Góra i Obrowo.

Miejscowość Jasień

Malowniczo położona wieś letniskowa pośród lesistej okolicy, na wschodnim brzegu jez. Jasień. Dobry mikroklimat. Możliwość zbioru runa leśnego i uprawiania wędkarstwa. Jedna z ciekawszych wsi z uwagi na kaszubskie tradycje i zabytki architektury (przy drodze do Lęborka, 18 km na północny wschód od Bytowa). Na początku XIV w. w posiadaniu opactwa oliwskiego. W r. 1381 wykupiona przez gdańskie komturstwo krzyżackie. Wieś rycerska lokowana na prawie niemieckim, obejmująca w XV w. aż 95 łanów ziemi. W połowie XVII w. osiadła tu szlachta z Polski. Własność rodziny Ossowskich – jednej z dwu najmożniejszych na ziemi bytowskiej. Zabudowa z placem rozdrożnym trójkątnym. Nazwa miejscowości wiąże się prawdopodobnie z dominacją jesionu w tych okolicach. Okoliczne lasy przez długie lata dostarczały zajęcia popielarzom, a w r. 1852 istniała tu nawet huta szkła.

We wsi znajduje się kilka obiektów zabytkowych grupy III Kościół ryglowy z r. 1699, rozbudowany w XIX w., zwany dworskim. Budowla szkieletowa o charakterystycznym półkolistym sklepieniu i jednej nawie oraz bardzo niskiej, przysadzistej wieży. Posiada interesujące wnętrza i wystrój poszczególnych fragmentów, z których na uwagę zasługuje chrzcielnica. Wraz z dzwonami wskazuje ona na wpływ sztuki gdańskiej. Na cmentarzu ozdobne krzyże wykonane z kutego żelaza, dzieła miejscowych kowali, o nie spotykanych gdzie indziej kształtach.